

158. Wí pé: Èyín èniyàn, dájúdájú èmí ni òjísẹ́e Allaahu sí gbogboo yín, Èni tí ìjọba àwọn sánmò àti ilẹ̀ wà ní ikápáa Rẹ̀, kò sí olùjósinfún mìíràn àyàfí Òun, (Olúwa) ni Ó (ń jẹ́ kí ohun gbogbo) sẹmí àti pé Òun ni Ó ń gbẹmí. Nítorí náà ẹ gba Allaahu gbó àti òjísẹ́e Rẹ̀, Annabi tí kò mọ ọ kọ, tí kò mọ ọ kà, ẹni tí ó gba Allaahu gbó àti ọrọ̀o Rẹ̀, ẹ tẹ̀lẹ̀ e ki ẹ lẹ̀ baà mọ ọ̀nà.

159. Àwọn ìjọ kan sì wà nínú un àwọn èniyàn Muusaa tí wọn ń fí ọ̀nà mọ (àwọn èniyàn) pẹ̀lúu òdodo, àwọn náà sì ń ẹ̀ dọgbadọgba pẹ̀lúu rẹ̀.

160. A sì pín wọn sí ọ̀nà méjíláá lóniraniran àti níjọ-níjọ. A sì ẹ̀ ìṣípáyá fún Muusaa nígbà tí àwọn èniyàn rẹ̀ ń wá omi láti mu. (A sọ fún un) pé: Fí ọ̀pàà rẹ̀ na àpáta. Orísun omi méjílá sí sẹ́yọ ní araa rẹ̀, àwọn èniyàn kòòkan sì tí mọ ààyè tí wọn yóó ti mumi, A sì tún jẹ́ kí ẹ̀ṣùjò siji lé wọn lórí, A sì tún sọ Manna (nńkan mímu aládùn tí ó dàbí oyin) àti Salwa (ẹyẹ tí ó dàbí àparò) kalẹ̀ fún wọn. (A sọ fún wọn pé:) Ẹ maa jẹ nínú un ohun dárádára tí A pèsè fún yín. Wọn kò ẹ̀ àbòsì fún Wa bíkòṣe ori araa wọn ni wọn ẹ̀ àbòsì fún.

161. Nígbà tí wọn sì sọ fún wọn pé: Ẹ maa gbé inú un ilú yí, kí ẹ̀ sì maa jẹ ní ààyèkàáyè tí ẹ̀ bá fẹ́ nínú un rẹ̀, kí ẹ̀ sì maa wí pé: (a toro) àforíjì. Kí ẹ̀ sì gba ojú ọ̀nà wọ ilú náà pẹ̀lúu ìteríba. A ó fí ori àwọn àṣìṣe yín jì yín, A ó ẹ̀ àlẹ́kún (ẹ̀san rere) fún àwọn olùṣerere.

162. Àwọn tí wọn ẹ̀ àbòsì tó wà láàrin-in wọn sì yí ọ̀rọ̀ náà padà yàtò sí èyí tí wọn sọ fún wọn. Nítorí idí èyí, A rán ibínú un (Wa) sí wọn láti sánmò nítorí àbòsì tí wọn maa ń ẹ̀.

قُلْ يَتَّيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنْ قَوْمِ

مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾
وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى
مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَنَهُ قَوْمُهُ أَنْ اصْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا
عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ
قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنُزِيدُ الْمُحْسِنِينَ
﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾